

Искорак у мрак улице. Шта је ово?! Мртви, тела раштркана као разбијена јаја. Укочена лица и разрогачени, стаклени погледи. Клизим напред стопама масакра.

(Шапнула јој је тајну на клупи крај зелених пузавица. И пала, заувек. А очију нема.)

Видим познату ми главу; та смеђа, дуга коса, типична брада. Долебдех. Ужас ме скамени – па то исусове очне дупље у јаркој крви изроване – светле! Он је мртав! Нешто ме вуче напред, руке и ноге држим паралелно, у ваздуху сам и даље. Каква је то сила?! Сабласно струјање громко ме проже – пун Месец распарчан на црном своду – крај...божја сила ме вуче! Не, не!... Куће промичу, простор се растеже! Не!!!

Ледени зној.

Свињо! Вриштимо и дрмамо јој кавез. Мри у пичку материну, педерчино! Подмећемо ногу.

Шутирамо гамад. Ха, ха, ха! Умиремо од смеха! Имитирамо тебе са апаратом на ушима. Ми мрзимо! И ко не скаче, он је педер! Оримо се испред ове библиотеке између кафане и стадиона. Скачемо! Ударамо гњиде и пичкице! Ево га, иде, нападај, гађај! Шта је, штреберчино, 'оћеш још?! Еееј, грунућу га леденицом! Помери се, морону, ви'ш да циљам! Крви ћу ти се напити, мене си пљунуо! Ми

Отварам врата своје куће и искорачујем напоље. Сваки педаљ – асфалт, трава, канали, двориште – све је покров сивих пацова. Притајени су, укочени, знају да сам ту. Притиснух кваку коју нисам ни испуштао из руке. Брзо, дођи да видиш колико пацова је овде!

Куда иде овај непознати човек? Господине, зар не видите пацове?! Има их по целом дворишту?! Уљез првих комшија подиже главу и урликну разрогачених очију и лица развученог у хорор, а затим се даде у бег преко крзненог тепиха. Јао, пропаде му нога баш на ободу канала и заглави се у бетонску конструкцију! Млати рукама, не може да дохвати гране, посрће, а ауто је само педаљ испред.

Шкргут зуба.

Колаж 5

Буљимо. Гуркамо једни друге и заносимо главе у правцу пошасте. Упиремо прстом на овог ћопавца. Ударамо чвргу крмачетини која седи испред нас у аутобусу.

полицији присуство беживотног тела испред своје зграде у Улици Сакатића и захтевао да га склоне. Ми се ругамо! Оно ме вређа! Одвратно! Тако ружан леи! То нафракано, напирлитано! Гони, гони отален! Добро, господине, пустите микрофон, сломићете опрему. (гласније) Реците нам зашто Вас овај леи толико цритира.

Волим оштро када клизне, у вену ме звизне! Хоћемо да зајебавамо овај народ!...естетика је индивидуална...Јао, кења ми се од овога, излазим! Ми клевећемо! Да ми ниси син, и ја би' те тукао. Ти ме и јеси тукао. Видиш нашта личи?! Так'е људе ни живе нећу да видим оће да ми се шећу. И оне који не мисле исто наша с(т)ранка неће подржати. Ми оговарамо! Економија на првом месту! Ти су луд, није те џаба учитељица послала код психолога! Крадемо, лажемо...емо...говнима мажемо! Ми псујемо! Три, два, три, два – идемо: христос воскрес из мртвих... јако се чудно понаша, не уклапа се...смртију смрт поправ...ми се ушчућавамо!...део тима, део тима, на земљи те има; ако си, ако – део тима...и сушчим во гробјех...ми се фолирамо...мртво тело...кољемо упадљиве јер очи нам боду, у паклени свет они ће да оду...живот даровав... Хеј! Ој! Ој бадњаче, бадњаче... Ми ратујемо! Бам! Бам! Динг-донг! Види ову крастачу! ...нападач неидентификован... Ненормалне наказе треба да се газе!

Ми нападе договарамо и на слабост одговарамо! Ми верујемо!

Изроде!

бијемо! Ма шта кажеш?! Разведена?! Ми се гадимо! Јутрос око осам часова један старац, мештанин Џукелића, пријавио је

Осоре Мизантроп

јануар 2016.

Мораш да научиш да кажеш добар дан. Мораш да научиш то да пожелиш. Тим речима сам му говорила. Рекла сам му и шта ће га снаћи ако не буде поступао тако. Није хтео да ме послуша, мазга тврдоглава. Ма, звала сам и Мимикрију, не вреди. Претили, батинали, ништа! Потруди се да га ту искасапе потпуно. Мислим, у супротном одељењу. Видеће они усек где га је задавила узица Шинтера и прихватиће га. Е, да, покажи обавезно и...шта? Па, да, усијано струјом је било, на лицу места су утиснули, сада се тако ради. Доста тога се променило од како су те заклали. То беше у четвртак? Ето, видиш, и викендом су радили на тој промени. Немој ме гњавити, оче, донећу ти помије на четрдесет дана, до тада имаш ова гавранова говна са споменика да полижеш. 'Ајде, ћао, имам доста да гмижем до посла.

Добро, господине, пустите микрофон, сломићете опрему. (гласније) Реците нам зашто Вас овај леи толико цритира.

Волим оштро када клизне, у вену ме звизне! Хоћемо да зајебавамо овај народ!...естетика је индивидуална...Јао, кења ми се од овога, излазим! Ми клевећемо! Да ми ниси син, и ја би' те тукао. Ти ме и јеси тукао. Видиш нашта личи?! Так'е људе ни живе нећу да видим оће да ми се шећу. И оне који не мисле исто наша с(т)ранка неће подржати. Ми оговарамо! Економија на првом месту! Ти су луд, није те џаба учитељица послала код психолога! Крадемо, лажемо...емо...говнима мажемо! Ми псујемо! Три, два, три, два – идемо: христос воскрес из мртвих... јако се чудно понаша, не уклапа се...смртију смрт поправ...ми се ушчућавамо!...део тима, део тима, на земљи те има; ако си, ако – део тима...и сушчим во гробјех...ми се фолирамо...мртво тело...кољемо упадљиве јер очи нам боду, у паклени свет они ће да оду...живот даровав... Хеј! Ој! Ој бадњаче, бадњаче... Ми ратујемо! Бам! Бам! Динг-донг! Види ову крастачу! ...нападач неидентификован... Ненормалне наказе треба да се газе!

Брзо, пењите се, ратници стижу!

Рушевне зграде-костури узрањају из бетонског крша. Наш видиковац. И још пар. Све зјапи, провиди се. Сигурно је – видеће нас и убити.

Трескам вратима своје куће. Сподоба са шеширом, сва у црном, несумњиво се запутила овамо. Утрчавам у кућу. Готови смо! Стиже! Пењем се прескачући по три степеника, падам на руке. Соба, врата, кључ. Разбиће их и ући! Одлазим до прозора и видим га како се спушта ка улазу. Призор метаморфозе ме звекну као талас и побегох иза кревета. У једном скоку је постао кртица у успењао се до прозора! Подигох главу, тек толико да избацим једно око. Јао! Огавна њушка прилепљена за стакло! Цимнух главу доле. Добро је... А! Кртице добро виде у мраку!

Ево нас пред кућом. Улица је пуста, домови празни.

Ово дрво, одакле оно овде? Знам да је исечено.

„Сада је 2012-а година.”

2012-а?! Три године млађи?!

„Ми смо мртви и не можемо нестати. Видиш како ми се зацели рука када је одерем од зид.”

Јао, да ми је онај мозак из 2015-е! Сада ћу вечно лелујати овде.

Објашњење

Колаж ζ је експерименталан/еклектичан рад сачињен из

- [херметичнопрозног дела са фотографијом](#)¹
- [фиктивнопрозног фрагмента](#)
- углавном [документованих](#) целина
 - [три кошмара](#)
 - [једне јаве](#)

што је укупно **6** целина. ζ је мало грчко слово стигма настало комбинацијом слова сигма и тау; у нумерологији означава број **6**. Стигма је био радни наслов дела. Пало ми је на памет да га назовем *Мозаик ζ* , али сам се ипак одлучио за реч колаж јер боље кореспондира са композицијом дела. Накнадно сам сазнао да литерарни колаж заиста постоји као књижевна врста. [Херметичнопрозно дело](#) има кружну (или бар *полукружну*) композицију, што упућује на затвореност, на то да се шест целина затвара. Како лопта нема странице, оне се затварају у коцку (која има **6** страна) и тако добијамо *колаж коцкасте/кавезасте композиције*. Читалац је тај који треба да поређа целине, а затим да их склопи². Заточеност је подупрта и чињеницом да је фотографија направљена кроз прозорско стакло оковано ледом. У примарној поставци се уочава да је [рад узвишене лепоте и квалитета постављен у центру](#), а да га опседа [љигава јава](#) која пружа своје краке и ка [сновима и фиктивном фрагменту](#). Ова три слоја представљају: [грандиозност моје личности](#), [стигматичаре-конформисте угушене стереотипијом и узрочно-последичну везу између жигосаног и жигодавалаца са акцентом на палесценцији](#).

Иако се спомиње само у једном кошмару, у сновима левитирам често.

У [фиктивнопрозном раду](#) жена-гмизавац упознаје упокојеног оца-свињу (на његовом гробу) са жигосањем и убијањем њеног сина-пса од стране *Шинтера*. Увиђање двеју сатиричних алузија и интерпретацију препуштам читаоцима.

Књижевне поступке и стил нећу анализирати за неуке.

¹ taken and edited by myself, Osore Misanthrope

² https://en.wikipedia.org/wiki/Cube#/media/File:Cubo_desarrollo.gif
https://en.wikipedia.org/wiki/Cube#Spherical_tiling